

Het gezin van George en Marcella Dautremont werd op 20 juni 1920 uitgebreid met de komst van Louis Silverius. George en Marcella waren afkomstig uit Riverside Iowa (USA) en daar in 1909 getrouwd. Na hun huwelijk waren ze naar de boerengemeenschap Alida gekomen, een stuk kale prairie in Saskatchewan, om daar een boerenbedrijf te beginnen. Bij de komst van baby Louis waren er al twee broers Hugh (9) en René (2) en drie zussen Elaine (11) Alice (6) en Grace (4). De jongste broers René en Louis trokken veel met elkaar op. René ging als onderwijzer aan de slag en Louis werkte thuis mee op de boerderij. Het leven op de

boerderij was hard en weerbarstig, met soms goede jaren met voldoende opbrengsten maar ook slechte tijden zoals in de droge jaren tijdens de economische crisis begin jaren 30.

Mother, father, Elaine above
below Louis, Rene, Grace, Alice and Hugh

Boven van links naar rechts: moeder Marcella, vader George en Elaine

Onder van links naar rechts: Louis, René, Grace, Alice en Hugh

In 1942 werden beide broers opgeroepen voor het leger. Eerst diende Louis in Halifax later in Victoria & Prince Rupert. Het leven in het Leger beviel Louis goed, hij verlangde niet naar een terugkeer op de boerderij. Eind 1943 werd hij overgeplaatst naar een opleidingskamp in Orillia, Ontario en in januari 1944 naar Camp Borden.

Vanaf 22 april tot en met 8 oktober kreeg hij verlof om thuis op de boerderij te helpen, al moest hij zich gereed houden voor uitzending naar Europa.

Louis in het trainingskamp in Orillia

Op 24 november 1944 was die overplaatsing een feit. Louis kwam 5 december 1944 aan in het Verenigd Koninkrijk en werd toegevoegd aan de D compagnie van het Canadian Scottish Regiment. Op 12 februari 1945 kwam Louis aan het front tijdens de gevechten in het Rheinland offensief. Nadat eind maart de Duitsers terug gedrongen waren achter de Rijn, kreeg Louis met zijn regiment opdracht door te stoten naar het noorden van Nederland. Het regiment was o.a. actief bij de bevrijding van Deventer. Op 15 april nam het regiment de taak over van een Poolse legereenheid in Noordoost Groningen. Een van de eerste acties daar was de verdrijving van een onbekend aantal Duitse gevechtseenheden die bij het dorp Wagenborgen gelegerd waren. Het was een moeilijk terrein om aan te vallen. De hele omgeving van het dorp was vlak en open. Het kostte de Canadezen ook veel moeite om succes te boeken, bij terugtrekkende bewegingen kregen de Duitsers steeds de gelegenheid zich te versterken. Toen op 23 april uiteindelijk het dorp bevrijd was, bleken er 23 Canadese bevrijders gedood te zijn. Een van hen was Louis Silverius Dautremont. Louis sneuvelde op 21 april op 24 jarige leeftijd.

Hij werd tijdelijk in Siddeburen begraven en op 15 februari 1946 herbegraven op de Canadese Begraafplaats in Holten. Zijn broer René kwam wel weer thuis en hoewel hij niet als zodanig werd gediagnosticeerd, leed hij de rest van zijn leven aan PTSS.

